

gruppen mente imidlertid, at den oprindelige tekst var at foretrække, idet den var vid nok til at dække tilfælde, hvor skibet lå i en havn i ét land, og mandskabet måtte ønske at tage en kort landlov i et naboland. Udvalget besluttede derfor at henvise den endelige formulering af dette stykke til redaktionsudvalget, som bestemte sig for at bibeholde den oprindelige tekst.

Et af regeringsrepræsentanterne fra Indien og De forenede Stater stillet ændringsforslag til stykke 2 gik ud på, at eventuelle modstridende bestemmelser i national lovgivning måtte respekteres af konventionens bestemmelser. Imidlertid fremførtes herimod af sømandsgruppen og en række regeringsrepræsentanter de tidligere fremsatte indvendinger imod en indskrænkning af konventionens anvendelsesområde, hvilket ville nedsætte konventionens effektivitet. Forslaget blev derfor forkastet med 53 stemmer mod 6, medens 4 afholdt sig fra at stemme.

Til artikel 6, stykke 2 stillede den jugoslaviske regeringsrepræsentant et ændringsforslag gående ud på at erstatte punkt c med en ny tekst, hvorefter en søfarende var berettiget til at indrejse i en fremmed stat, når indrejsens formål var at opnå en absolut nødvendig lægebehandling. Forslaget støttedes af regeringsrepræsentanterne fra Sovjetunionen og Ukraine. Imod forslaget blev det imidlertid fremført, at retten til at ilandsætte en sømand, der havde behov for egentlig lægehjælp, altid havde været betragtet som en almindelig menneskeret, og at det ville være uheldigt at optage en bestemmelse, der begrænsede denne ret til indehavere af et gyldigt legitimationsdokument. Forslaget blev derfor forkastet med 58 stemmer mod 4, medens 5 afholdt sig fra at stemme.

Den jugoslaviske regeringsrepræsentant fremsatte endvidere et ændringsforslag til stykke 3, om adgang til at fastsætte bestemmelser om visering af identitetsdokumentet. Hensigten hermed var at lette den søfarendes rejse, især ved transit eller hjemsendelse. Adskillige medlemmer gav imidlertid udtryk for, at den forhåndenværende tekst allerede indeholdt tilstrækkelig sikring i så henseende, medens andre medlemmer påpegede, at en bestemmelse om konsularvisum ville betyde forsinkelse og unødvendige udgifter såvel for redere som søfarende,

og forslaget forkastedes med 61 stemmer mod 4, medens 4 afholdt sig fra at stemme.

Endelig drøftede udvalget et af den polske regeringsrepræsentant fremsat forslag, der gik ud på, at stykke 4 skulle udtages af artikel 6 og optages som en selvstændig artikel, og at bestemmelserne heri skulle henvise til konventionen som helhed. Det blev i forbindelse hermed påpeget, at dette ville betyde en væsentlig beskyttelse med hensyn til den nationale suverænitet og den offentlige sikkerhed, men fra anden side gav man udtryk for, at hensigten med dette ændringsforslag måtte være den samme som den, der lå bag det af den japanske regeringsrepræsentant stillede ændringsforslag til artikel 5, hvilket forslag var blevet forkastet. I særdeleshed blev det fra nogle medlemmers side påpeget, at det stadium, hvor sikkerhedshensyn måtte varetages, måtte være på tidspunktet for dokumentets udstedelse, og at bestemmelser af den art, som det foreliggende forslag indeholdt, havde til hensigt at tilintetgøre konventionens effektivitet. Forslaget blev forkastet med 53 stemmer mod 7, medens 8 afholdt sig fra at stemme.

Efter at redaktionsudvalget havde gennemgået den foreslåede tekst og foretaget forskellige redaktionelle ændringer vedtoges konventionsteksten med 62 stemmer mod 3, medens 2 afholdt sig fra at stemme.

Under behandlingen i plenarforsamlingen anbefalede konventionen varmt af sømandsgruppen. Regeringsrepræsentanten fra Australien påpegede, at hans regering måtte undlade at stemme for konventionen, ikke fordi man havde nogen indvendinger imod international anerkendelse af et identitetsdokument for søfarende, som det i konventionen omhandlede, men fordi man ikke kunne tiltræde bestemmelsen i artikel 3, hvori det er fastsat, at dokumentet til enhver tid skal forblive i den søfarendes besiddelse. Endvidere udspandt der sig en længere meningsudveksling mellem den indiske og den pakistanske regeringsrepræsentant begrundet i de særlige forhold mellem Indien og Pakistan på dette område.

I forbindelse med afstemningen over konventionen tilkendegav regeringsrepræsentanterne fra De forenede Stater, Mexico og Indien, at de måtte stemme imod bestemmelserne i artikel 5, ligesom den indiske re-